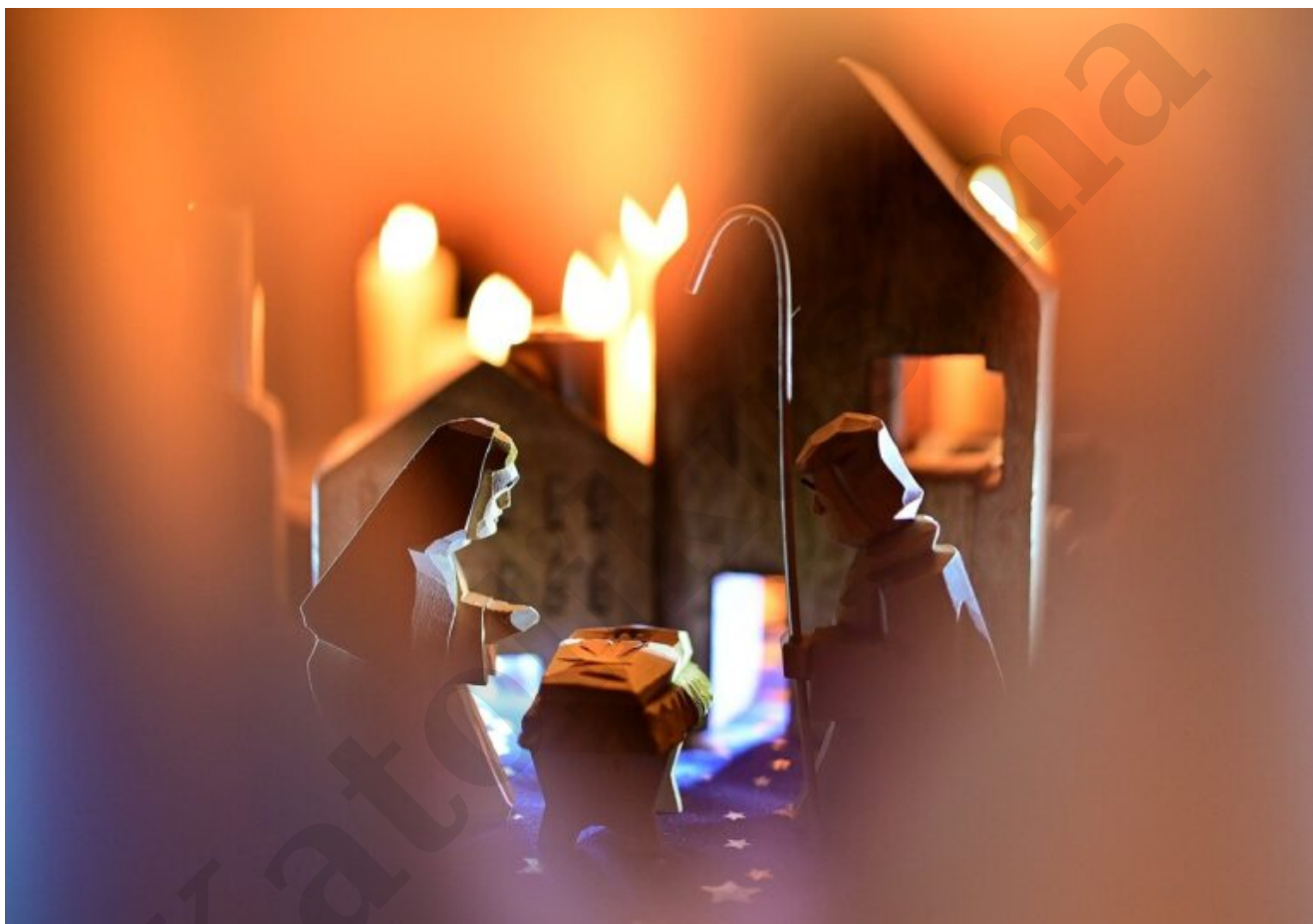

Hanna és a Szűzanya

Itt állunk a megtestesülés éjszakájának a küszöbén, és Anyaszentegyházunk még

---

Szerző: Vendégszerző (2020-12-22)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/hanna-es-a-szuzanya/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

ekkor sem szűnik meg táplálni, tanítani bennünket Isten igéje által. Ma éppen arról tanít, hogy azok, akik igazán Teremtőjüknek akarták szentelni magukat, Istennel való kapcsolatukat tették életük első helyére. Nem riadtak vissza attól, hogy áldozatokat is hozzanak ezért a kapcsolatért. Épp úgy, ahogy egy jó férj sok áldozatot hoz meg a felesége javáért, és a jó asszony sem riad vissza attól, hogy férje kedvére tegyen, még ha nehezebbre is esik néha.

Akikkel ma találkoztunk a Szentírásban, ők is így cselekszenek. Ők is meghozzák az áldozatukat éltető Urukkal való kapcsolatukért. Az emberiség egyik legősibb tapasztalata, hogy az Istennel való kapcsolatért bizony áldozatokat is vállalni kell. Néha nem is akármilyent. S minél nagyobb ez az áldozat, annál jobban kifejezi, hogy milyen fontos az áldozatot bemutató részéről az odatartozás, és az összetartozás kifejezése teremtő Istene felé.

Az ószövetségi Hanna, aki Sámuel, a majdani nagy prófétát, gyermekeként viszi az Úr elé, legnagyobb, legféltebb kincsét adja oda. Azt az egyszem gyermekét, akiért oly sokáig, és oly odaadóan imádkozott. Az Úr meghallgatta imádságát, megadta számára a gyermeket, és ő nem vonta vissza ígétét. Nyilván megívta a maga harcát. Először önmagával, aztán a gyermek apjával – és, aztán vitte. Valóban az Úr szolgálatára szentelte, bár majdnem a szíve szakadt bele. És lám, mi lett áldozatának a gyümölcse? Az üdvösségtörténetnek egyik legnagyobb

---

Szerző: Vendégszerző (2020-12-22)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

prófétája, Sámuel, aki Izrael népének felkenhette első királyát, Sault. Hanna méltán lehetett előképpé.

Kinek? Magának az újszövetség szülőanyjának, a Boldogságos Szűz Máriának. Mert amikor ő igent tudott mondani Gábiel hírére, akkor biztosan egész világosan látta, hogy ez bizony komoly áldozatokat fog követelni tőle. Világra hozni és felnevelni egy olyan gyermeket, akinek „az apjáról nem lehet tudni semmit”. Tudta, igen, tudta, hogy ez jóval több, mint amit a környezete el fog tudni viselni a részéről, és a hozzátartozó magyarázat is olyan, amely aligha talál majd megértő fülekre. Hogy honnan tudta a Szűzanya, ez a szinte még gyermekleány, hogy milyen kellemetlenségek elé kell néznie? Hát onnan, hogy nemrégén ünnepeltük a Szeplőtelen Fogantatás ünnepét. Innen tudjuk, hogy az áteredő bűn következményei között ott van az is, hogy az értelem elhomályosul, az akarat meggyengül. De kiemeltként, a Szűzanya értelme nem homályosult el. Az ő akarata nem gyengült meg. Igazából nem tudjuk, hogy vajon hány hosszú perc telt el, mire az angyali üdvözlésre az ő saját igenjét ki tudta mondani. De végül is elhangzott - s bár ez a lényeg, mégse felejtjük el, mégsem mellékes, hogy ki tudja, milyen félelmeket kellett legyőznie magában. Bizonyára volt benne félelem - és mégis vállalta. Beleállt a Megváltó akaratába, üdvözítő Istene szándékába. Lesz, ami lesz, jöjjön, aminek jönnie kell. Ha az Örökkévaló így akarta, így lesz jó. Tudott bízni az Istenben, hogy nem csapdába csalják, hanem az

---

Szerző: Vendégszerző (2020-12-22)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

örök üdvösségnek, az Úr dicsőségének lehet a szolgáló leánya.

Az sem jelenthetett könnyű döntést, hogy védtelen lányként keljen útra a hegyek közé, veszélyeket rejtő utakon Erzsébethez, hiszen már áldott állapotban volt, és beálljon szolgálni, segíteni idős rokonának. Azt is tudjuk, hogy ez a szolgálat nem volt rövid. Három egész hónapig tartott, amíg az Úr útját egyengető, majdani próféta, a kicsi János meg nem született. A fiatal szolgált az idősebbnek, mégis a nagyobb szolgált a kisebbnek. Erről sem mondhatjuk, hogy nincs köze az áldozatvállaláshoz.

A legnagyobb áldozatvállaló pedig maga a mi Urunk. Ő az, aki vállalta, hogy mint nászházából kilépő vőlegény, a mennyországból, az isteni boldogság teljességéből kilépjen, alászálljon, és belépjen a mi halandóságunk világába. A szenvedhetetlenségéből a szenvedés világába. Ahogy Szent Pál apostol mondja, kiüresítette önmagát, egy lett közülünk. Senki sem gondolhatja azt, hogy itt ne lenne szó áldozatvállalásról - ami a természetfelettség szintjén zajlik -, és hogy az ne lett volna tudatos a mi Urunk részéről. Teremtényeivel való kapcsolatáért meghozta az áldozatát, a szenvedhetetlenség helyett vállalta a halandó ember szenvedéseit, mennyei biztonsága helyett vállalta a kiszolgáltatottságot, isteni, bírói trónusa helyett pedig az üldöztetést és annak a következményeit is.

Vállalta, hogy kicsi gyermekként jöjjön közénk, akinek gondoskodásra van

---

Szerző: Vendégszerző (2020-12-22)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

szüksége, akinek törődésre van szüksége, aki magáért még semmit sem tud tenni. Teljesen ránk bízta magát.

Mégis, érdemes megfigyelnünk, hogy kire bízta rá magát? Arra bízta, akinek a lelkülete az Övéhez a leginkább hasonló volt. Aki tudott áldozatot hozni és vállalni, és nem csak kis dolgokban, hanem az életét is teljes egészében rá tudta bízni Gondviselő Istenére, amikor kellett.

Horváth Zoltán diakónus

Szerző: Vendégszerző (2020-12-22)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/hanna-es-a-szuzanya/> internetes címről származik. A cikket 2021-10-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!